

Час, Господи
Драч Іван Федорович

Час, Господи, на самоту й покору.
Євген Мапанюк

Я пам'ятаю Бажана старого,
Він все частіше згадував про Бога
І все казав, доплентуючись вгору:
"Час, Господи, на самоту й покору".

Я знав, чиї слова йому до вуст
Був припечатав більшовик Прокруст
І пильнував ту душу тяжкохвору:
Час, Господи, на самоту й покору.

Ніс вірші Бажанові Маланюк
І Шерехові подавав до рук,
Тлумачив гріх як більшовицьку тору:
Час, Господи, на самоту й покору.

Мені щастило знати їх обох.
І той, і той казав навзаєм: Бог!
Я йшов за ними, як вівця в обору!
Час, Господи, на самоту й покору.

Час, Господи, та тільки Ти скажи,
Чому між ними виклав Ти ножі,
А я по тих ножах ступати мушу,
Кривавити свою прокляту душу.

Час, Господи, та поможи мені
Розвести ті ножі — оті вогні,
А потім йти молитись до собору,
Час, Господи, на самоту й покору.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/chas_hospody